

[Aage Fogh.]

til mig: javel, men førsteprioriteter ligger i dag på en kurs af nogle og halvfjerds. Det er rigtigt, men for tre år siden kunne førsteprioritetslån være taget til en kurs sidst i halvfemserne, og det var på det tidspunkt, man startede disse høstpantebreve, som man nu skal til at afvikle. Hvis man i 1950, 1951 og 1952 i stedet for at interessere sig for høstpantebreve havde interesseret sig for en konsolidering af førsteprioriteterne, havde vi ikke haft de dyre og farlige kreditter nødige, som vi nu kører med. Jeg siger ikke dette som en bebrejdelse mod landbruget. Skulle det være en bebrejdelse mod nogen, måtte det nærmest være mod dem, der leder vore kreditinstitutioner. Det er en fejl, at vore ledende folk indenfor kreditinstitutionerne og de ledende folk indenfor landbruget ikke har givet den almindelige danske landmand så gode oplysninger om kreditforholdene, at vi havde kunnet undgå i dag at gennemføre denne kriselov om høstpantebreve, der i kraft af den form, disse har økonomisk, i virkeligheden kan taget livet af vore landmænd.

Jeg er villig til at medvirke til gennemførelsen af det forelagte lovforslag, men jeg ønsker, at vi, inden det vedtages, får undersøgt alle de problemer, jeg har nævnt, grundigt.

Fuglsang: På det kommunistiske partis vegne skal jeg tilsige min medvirken til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag om en udskydelse af fristen for fortrinsrettens bortfald i to måneder. Jeg kan, men kun i nogen grad, erklære mig enig i den motivering for lovforslaget, som gives i bemærkningerne, nemlig årets dårlige høst. Jeg vil ikke nægte, at den dårlige høst i nogen grad har gjort ændringerne konkret påtrængende, men samtidig bør man vel ikke glemme, at det, det drejer sig om her, ikke er nogen ny lov, men i virkeligheden en gammel lov, der er gennemprøvet, og som har virket også

i de foregående år med rekordhøst og på anden måde gunstige økonomiske forhold for landbruget. Dette viser, at den stilling, som landbruget befinder sig i, de likviditetsvanskeligheder, det står overfor, kun i nogen grad er betinget af vind- og vejrforhold, men i høj grad er betinget også af politiske og økonomiske forhold, kreditforhold, handelsforhold, investeringsforhold o. s. v., og derfor kan jeg heller ikke dele det forfængelige håb, der er givet udtryk for, at selve denne lovgivning — så længe man fortsætter i den nuværende økonomiske retning — i løbet af kort tid vil vise sig overflødig, så at man kan komme bort fra den; det vil man næppe kunne med hele den udvikling, man er inde i. Det, man må vente fremover i den almindelige økonomiske udvikling, er jo økonomiske uvejrsskyer, økonomiske vanskeligheder, som i givet fald vil vise sig at være skæbnesvangre, og som vil være adskilligt vanskeligere at overvinde end et enkelt års dårlige høstforhold.

Oluf Pedersen: Gennem mange år er der i tinget hvert år blevet fremsat et forslag til lov om høstpantebreve. Derefter blev loven gjort permanent, og jeg havde troet, at vi så kunne blive fri for forslag om ændringer i den. Nu hører jeg jo nok om denne landbrugskrise, som er undervejs, og jeg ser også i aviserne i dag, at man gør op, at forrentningsprocenten i landbruget er faldet til 6,7. Men, der er ingen, der skal bilde mig ind, at vi har landbrugskrise, når landbruget har en forrentningsprocent på 6,7; hvis det var tilfældet, ville vi altid have krise. Jeg ved godt, at landbrugene altid klager; hvis de ikke klager, var de vel ikke landbrugere — det hører med til livets forhold. Det kan godt være, at der er nogle enkelte, der er kommet i visse vanskeligheder på grund af den noget sene høst, men jeg tror ikke, at det gælder — måske undtagelserne fra regnet — de steder, hvor man har holdt sig til loven. Efter de oplysninger, der foreligger om, hvor store